

часъ оўмрелъ, и заповѣда мі прѣный сѣдїа, да ти кажемъ, да чѣатъ
сїте, кои кѣлнатъ и ѿѣатъ, да се покачатъ, да не гї найде какѡ менѣ,
и хъв менѣ сиромахъ! да знаатъ заціо Елка Христосъ многъ траꙗпи, кои
где хъли и ѿѣе, и що чинатъ сеакви грѣхове, тѣва на ѿвай вѣкъ не
гї мѣчи до ѿбшагѡ воскресенїя, и после да се мѣчатъ вѣчнѡ; а кои хъ-
ли Бгоматерь, не мѣ терпѣ ни мѣлѡ, ами ѿ сега имъ дава залогъ вѣч-
нїя мѣки. Христосъ говори, какѡ и твой роднїна траꙗпи сега; тамъ сѣнъ
дыша была, това рѣклъ и се загубилъ, а онъ ѿшиелъ оў градъ, вѣдѣлъ
снага мѣртва, и се оувѣрилъ, що мѣ рѣклъ дышата ѿ оўмрениотъ и ка-
залъ на сїте, и се оустрашили тѣа човѣцы, и востреперили, и никой не
смѣалъ вѣкѣ да ѿбори оуста, да хъли Бгоматерь: мыслили това страшно
ѡмленїе.

О хълителѣ нѣкоемъ, егоже наказа Бгъ смртю,

Ч є Д О 53.

Феодоритъ нѣкой євреинъ, гемиджіа былъ оў геміа, а сїте држина
былѣ Христіане, онъ ѿшиелъ, а ѿставилъ сына сї оў геміата, Христіаните
ѡправали геміата многъ днї: дошёлъ праздникъ Бгородиченъ, молили
Христіаните єврейскіо сынъ Йаіа, да гї пѣши, да йдатъ оў цркву на
лїтгарія, а онъ дышманъ бжїй хълилъ стаѧ Бца сеаквѡ, не за многѡ
се таѧ злословна оуста фадѣлила, какѡ работили сїте, паднало єдинѣ
дрѣво ѿ дирѣцьтѣ ѿ высокѡ, сїте былѣ на кѣпѣ, дрѹгого никого не
оудрило, ами салѣтъ тогова невѣника, хълника Бгоматери оудари, пад-
на мѣ на главата мѣ и на сама оуста, соиз неѧ що хълила, и истека